

Martinisummer

Silberfäde an de Stuude,
Spinnegweeb im letschte Glanz
vu dr milde Spooherbschtsunne,
überem Riet en Muggetanz.

S goht en Moler jetz dur d Wälder,
schenggt us sinner Meischterhann
jedem uuschiibare Blättli
e herbschtligs, farbprächtigs Gwann.

Still isch uf de n Alpe worde,
s grööpelet em Wanderer schier
so elei, nu mit em Chrache
vumene Steischlag im Revier.

Über d Felse, über d Zagge
huscht no en verloorne Schii.
Liit nid i sim letschte Lüüchte
no e chli vum Summer drii?

Souwetter

Dr Tüüfel soll doch s Wetter hole,
sit Tage regnets, s ischt e Schann!
En blaue Flegg – scho züchen wider
di schwäre Nebel umenann.

S letscht Höö isch djuss! Was soll me mache?
Vortiliwetter seit me dem,
wenn d Froue rummen oder büezen,
unn d Puure uuguet Luune henn.

Unn d Wetterfrösche z Züri junn,
die schwabben all im Wetterpricht
vum Hoech, wo jetz vum Weschte her
ganz gschtaätli chömm – doch nu vilicht!

Doch wemmer selber s Wetter miechen?
I säg es gad: das wär doch nett,
wenn jedes uf sim Huus unn Garte
sis eige Hoechdruggzentrum hett!

I globe zwor, dr Wettermacher,
dr Petrus, machtst trotzdem nid schlecht.
Er cha bigoscht nid allne deäne,
unn wenn ers chönnt – wärs o nid recht!